

Spoštovani predsednik vlade, ministrica za notranje zadeve, policistke in policisti, spoštovani veterani vojne za Slovenijo, dragi gostje!

Dve desetletji sta minili od tedaj, ko smo složni izbrali skupno pot. Odločno, jasno, z neskončno radostjo in pričakovanjem. Referendum, ki je tedaj užival visoko spoštovanje, nas je popeljal na pot samostojnosti. A kmalu je prišel »nov dan«, ki je prinesel temne oblake in prvo hudo preizkušnjo naši komaj rojeni državi. Prav tukaj na Holmcu, na zemlji, kjer danes stojimo, se je lomila naša usoda. Državo je preplaval vonj po smodniku, pomešan s strahom ljudi pred negotovo prihodnostjo ...

Holmec zato simbolizira vse, zaradi česar smo tako ponosni na dogajanje izpred 20 let. Simbolizira zahtevo naroda, da sam odloča o svoji usodi, simbolizira odločnost njenih obrambnih sil, milice in teritorialne obrambe, da se postavi po robu vsem, ki bi hoteli odvzeti to pravico. Simbolizira njihovo enotnost, premišljenost in odločnost v delovanju. Simbolizira pa tudi oborožene spopade in žrtve na obeh straneh...

Državljanke in državljani, državo, ki jo danes tako ali drugače živimo, je šest fantov in mož izplačalo s svojim zadnjim dihom, šest družin, šest mater, šest očetov pa na to še vedno, sleherni dan, spomni praznina! Gospe in gospodje, mar nismo njim v prvi vrsti dolžni pošteno, odgovorno in skrbno ravnati z našo domovino in ljudmi, ki jo predstavljajo? Zaupanje ljudi, ta krhka vez, ki jo je treba vsak dan znova negovati, predstavlja edino pravo in pomembno uspešnost našega dela v praksi.

V policiji vemo, da je zaupanje ljudi v policijo nenadomestljiv kapital z vidika nacionalne varnosti. Pred dvajsetimi leti, v tistem prelomnem obdobju, ko se je odločalo o nadaljnji usodi našega naroda, tako Slovenke in Slovenci niso dvomili, da je prav slovenska milica tista, ki bo stopila v prvo obrambno vrsto in tudi za ceno življenj naših fantov v modrem zaščitila ljudi. In verjamem, da je prav to neizmerno zaupanje ljudi v slovensko milico v tistih težkih dneh, sicer maloštevilno in slabo opremljeno slovensko policijo spremenilo v nepremagljivo silo. Slovenski miličniki, čisto vsak od njih, in padli junaki so se za vedno vpisali v narodovo zgodovino.

Danes živimo v drugačnem času. Usode, ki jih režejo težke gospodarske razmere v ljudeh zbuja nemir, vprašanja, razočaranja. Žal se je tudi policija znašla v teh nezavidljivih razmerah, zaradi česar, kljub številnim uspehom, ne moremo zagotoviti takih pogojev dela in plačila policistom; ki bi si ga nedvomno zaslužili. To obdobje je tudi za nas težka preizkušnja. V policiji se moramo vsak dan znova dokazovati, potrjevati, pogosto smo katalizator nakopičenih družbenih težav in osebnih strahov.

A kljub temu stojimo pred ljudmi, neomajno, odločno kot smo nekoč. Poslanstvo policije ostaja enako; ne glede na družbena dogajanja, je policija tisti sistem, na katerega se lahko ljudje vedno zanesejo. Tu smo; v dobrem in slabem. Teh dvajset let nas je sicer odločno zaznamovalo; razvili smo se v uspešno, dobro usposobljeno policijo, ki se lahko brez zadrege postavi ob bok katerikoli evropski policiji.

Policistke in policisti; bodimo ponosni na prehojeno pot in stopimo odločno naprej! Iskrene čestitke, kolegice, kolegi policisti za vaš praznik!